

Óansni orsökkin til flestu ferðslu-óhappini

Størsta orsökkin til tey ferðsluóhapp, sum henda, er óansni, sigur Atli Jensen, bileftirlitsmaður, í viðtal við SOSIALIN

Eftir einari viku eru 10 bilar farnir í sor. Annaðhvørt eru teir farnir út av vegnum ella koyrt á hvønn annan. Orsökkin er í flestu fornum — óansnið. Soleiðis sigur Atli Jensen, bileftirlitið, í viðtal við SOSIALIN.

Nógvar vanlukkur eru farnar fram á Oyggjarvegnum, og hava vit tí spurt Atla Jensen um hvat kann gerast fyrri at minka um hesar vanlukkur.

Fyrri tað fyrsta verður ein uppmerking at fara fram á oynni, sigur Atli Jensen, og heldur fram: Har tað er neyðugt, eigur t. d. verða merkt, at yvirhaling er bannað.

Fyrri tað næsta eigur mesta

markið fyrri hvussu skjótt ein hevur loyvi at koyra, at verða sett upp, eg haldi til 80 km/t. Í 1962 var hetta mark sett til 50 km/t., men havast má í huga, at tá var ongin vegur asfalteraður, og órimuligt má sigast at vera, at ikki kunna koyra skjótari enn 50 km/t. eftir oynni. Tá hetta mark verður sett upp, og tað tá ikki verður yvirhildið eigur at slást hart til viðkomandi.

Fyrri tað triðja eigur ongin akandi at kenna seg tryggan fyrri ikki at siggja løgreglu. Vit eiga at hava kontroll á oynni og onki er at ívast í, at hetta vildi fingið fleiri til at hildið ásettu reglurnar.

lýsa fólk um ferðsluna og hvønn ræðuligan skaða tey kunnu gera eisini á onnur, um ikki beint verður farið fram.

Sum eitt lið í hesi upplýsan, skipaði Motorklubburin fyrri fundi seinasta týskvöld, har Atli Jensen talaði um ferðsluna í dag.

Hann greiddi frá, hvussu nógvar ferðslan var økt seinastu árin og segði, at um ferðslan skuldi verða okkum øllum at gagni, var neyðugt við ymsum reglum sum skuldu yvirhaldast.

Tað beina er ikki, at polititið skal banka tað inn í heysin á fólk, hvat beint er og hvat er skeivt; men heldur tað, at fólk sjálvi koma at skilja, at neyðugt verður at halda seg til ásettu reglur. Tað ein koyrandi fyrst og fremst skal hava í huga er, at hava ábyrgdarkenslu og fyrilit. Ein má vita, hvønn óbólitaligan skaða ein kann gera, um ikki rætt verður atborið, og sumleiðis verða umhyggjin viðvikjandi t. d. parkering, segði Atli Jensen.

Koyrikapping í Havn

Um einar 14 dagar skipar Motorklubburin fyrri koyrikapping í Havn. Tað er avgjørt ikki talan um kappkoyring, men heldur um trygga og rætta koyring. Ein og hvør kann tekna seg. Hvor luttak-

Farin útav Oyggjarvegnum

Farin útav Oyggjarvegnum

ari fier sína rutu at koyra og fyrri tað hann ger skeivt, fier hann ÷ stig fyrri og verður

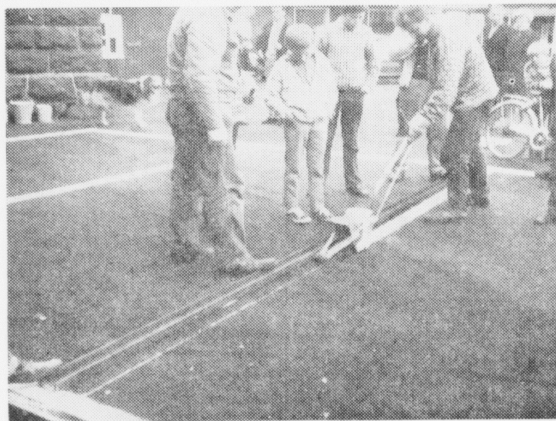
lontur við + stigið, um rætt verður atborið.

tor.—

Óansni størsta orsökkin

Tað eru ikki teknisk brek, sum gera seg galdandi tá orsökkin til ferðsluóhapp verður kannað. Fyrri tað mesta er tað

óansni, sum ger seg galdandi. Atli Jensen heldur ikki, at besta loysnin er at geva viðkomandi eina bót, men at upp-

Nógva staðni í býnum eru ferðslutrikur settar á vegirnar og skal hetta kunna bota um ferðsluviðurskiptinini.

REISENOTAT 1.

Beethoven i Bonn

FOR den som er glad i klassisk musikk står vel Ludwig Beethoven øverst på listen. Minneåret for hans fødsel, det 200de, er forlengst begynt i konsertsalene, over eterens bølgehav, i pressen og litteraturen. Mange vil årets løp minnes hans storslagne innsett i fru Musica skjønn rike og i det menneskelige fellesskap. Det ble forundt en den lykke å komme til Bonn en

dag i september for å se og høre om den store mesterens etterlatenskaper og erindringer i et vakkert og oversiktlig museum. Vi finner det midt i sentrum, i Bonnergasse. Det fine, vedlikeholdte huset merker seg ut med det samme. Det bankes eller ringes ikke. Vi drar i en klokkestreng og porten åpner seg til stuene og til en meditasjonspause i hagen innenfor. Men først ser

vi rommet der den vesle gutten så dagens lys en kald desemberdag i 1770. Ingen ante dengang at han skulle bli en av verdens største komponister og glede menneskeheten til alle tider.

BEETHOVEN-museet bærer preg av tysk grunddighet og evne til å vise det vesentlig av hans livsløp, bilder, korte tekster, notebilder vi får det rette overblikk og når en forteller at Beethoven-arkivet har ovr 3000 bøker og Beethoven og hans arbeider skulle vi vel få den rette norm av det forskerne har funnet ut om Beethoven og hans tid. —

VI henvises først til stua der mesteren er født. En byste med en krans er alltid å finne der. Avsnitt etter avsnitt i den store mesterens liv passerer revy under gjennomgangen. — La oss ta for oss symfoniene hans. Den første og andre forteller oss ikke så meget om den kommende komponist, men i den tredje, »Eroica« skuffes han av svakhetene i menneskets liv. Det var meningen at symfonien skulle tilhøre Napoleon, men da idealet og den store mann i klær seg keiserskrudet river Beethoven i stykker tilnælsen og

skriver minnet om en fallen helt. I den femte symfonien, i den sjette gleder han seg over et opphold på landet og i den niende, kanskje den største av dem alle, sprenger han rammen og lar Schillers ord til gleden komme til orde. Nå er saken den at det framdeles hviler et slør over alle stormesterens verker. Det er ennå ikke alle verkene som er kjente. Men det kunne være en oppgave for en eller annen Beethoven-forsker å få en slags »Köchelfortegnelse« som det finnes for nesten alle Mozart-verkene.

HER i Beethoven-huset finner vi mange opplysninger om hans liv — brever og verker. Det er kjent at Japans folk er glad i Beethovens verker. Derfor forundrer vi oss ikke over at det er mange gjester derfra. Når vi ser hans livsløp tenker vi også på alle de vanskene, noden og sjukdommene han led under. Han døde i Wien i mars 1826, bare 56 år. Vi får heller ikke glemme at kjærligheten spilte en stor rolle i hans liv. Beethoven har også et budskap til vår tid og har funnet sin plass blandt de tre store B-er Bach — Beethoven — Brahms

Nú er valið av, og vit javnaðarmenn kunnu ikki klaga um úrsletið.

Tað hevði verið betri, um vit høvdu fingið enn fleiri menn inn á ting; men vit eru ikki ein flokkur ið leggur stilt, um tað ikki gongur eftir vild, tvørturímóti; vit bliva við at stríða, til sigur er vunnin.

Vit bjóða øllum hollum kreftum at verða við í tí sosialistiska kampinum og føra hann til sigurs.

J. J. í Gerði.

MED minnene i sinnet drar en rastløs turist videre ut over landegrensene vel fornøyd med hva fikk oppleve en høstdag i Beethovens og Brandts by. Og det var ikke lite det.

Fridtjof Diesen.